त्वत्संतोषेणैवतस्यसौख्यमित्याह ॥ यदाहीति ॥ तदारभ्यैवेदंतस्यमाहात्म्यमितिशेषः ॥ १५ ॥ त्वत्कृतेन रक्षणेनेतिशेषः ॥ १६ ॥ वृत्रघातेनहेतुना तेषांसात्म्यमुपकारंकुरु ॥ हशब्दःपादपूरकः ॥ १७ ॥ यद्यपीदं सुरसाहाय्यकरणमन्येषामसुराणामसह्यं तथापिकुरु ॥ यस्मादगतीनामस्माकंसुराणांभवानेवगतिः शरणं ॥ १८ ॥ इतिश्रीरा०वा०

यदाहिप्रीतिसंयोगंत्वयाविष्णोसमागतः॥तदाप्रभृतिलोकानांनाथत्वमुपलब्धवान्॥१५॥सत्वंप्रसादंलोकानांकुरुष्वसुसमाहितः॥ त्वत्कृतेनहिसर्वस्याप्रशांतमरुजंजगत्॥१६॥इमेहिसर्वेविष्णोत्वांनिरीक्षंतेदिवौकसः॥वृत्रघातेनमहतातेषांसात्म्यंकुरुष्वह॥१७॥ त्वयाहिनित्यशःसात्म्यंकृतमेषांमहात्मनां॥असत्म्यमिदमन्येषामगतीनांगतिर्भवान्॥१८॥इ०वा०उ०चतुरशीतितमःसर्गः॥८४॥

लक्ष्मणस्यतुतद्वाक्यंश्रुत्वाशत्रुनिवर्हणः॥वृत्रघातमशेषेणकथयेत्याहसुव्रत॥ १ ॥ राघवेणैवमुक्तस्तुसुमित्रानंदवर्धनः॥भूयएव कथांदिव्यांकथयामाससुव्रतः ॥ २॥ सहस्राक्षवचःश्रुत्वासर्वेषांचदिवौकसां ॥ विष्णुर्देवानुवाचेदंसर्वानिंद्रपुरोगमान्॥ ३॥ पूर्वं सौहृदबद्धोस्मिवृत्रस्येहमहात्मनः ॥तेनयुष्मत्प्रियार्थंहिनाहंहन्मिमहासुरं ॥ ४॥ अवश्यंकरणीयंचभवतांसुखमुत्तमं॥तस्मादुपा यमाख्यास्येसहस्राक्षोवधिष्यति॥५॥ त्रेधाभूतंकरिष्यामिआत्मानंसुरसत्तमाः॥तेनवृत्रंसहस्राक्षोवधिष्यतिनसंशयः॥ ६॥ एकां शोवासवंयातुद्वितीयोवज्रमेवतु॥तृतीयोभूतलंयातुतदावृत्रंहनिष्यति॥७॥तथाब्रुवतिदेवेशेदेवावाक्यमथाब्रुवन्॥एवमेतन्नसं देहोयथावदसिदैत्यहन्॥८॥भद्रंतेस्तुगमिष्यामोवृत्रासुरवधैषिणः॥भजस्वपरमोदारवासवंस्वेनतेजसा॥९॥ततःसर्वेमहात्मानः सहस्राक्षपुरोगमाः॥तदरण्यमुपाक्रामन्यत्रवृत्रोमहासुरः॥१०॥

उ०चतुरशीतितमःसर्गः ॥ ८४ ॥ ॥ ८५ ॥ अथप्रकृतोपयुक्तशेषकथापूरणं ॥ लक्ष्मणस्येति ॥ १ ॥ दिव्यां कथां प्रकृतां ॥ २ ॥ ३ ॥ पूर्वं युष्माभिस्तद्वधप्रार्थनात्पूर्वं सौहृदबद्धः प्रीतिबद्धः ॥ ४ ॥ ५ ॥ त्रेधाभूतं त्रेधाविभक्तं आत्मानं स्वतेजोमूर्तिं ॥ ६ ॥ तृतीयोभूतलंयातु पतद्वृत्रदेहधारणार्थमित्यर्थः ॥ इंद्रस्य वृत्रहननजब्रह्महत्यानिवृत्तियावद्भूलोकरक्षणार्थंचेत्यपिबोध्यं ॥७॥८॥९॥१०॥

॥१२५॥